

elektrikte özelleştirmenin sonu **KARANLIK ve PAHALILIKTIR**

TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İZMİR ŞUBESİ

TÜRKİYE
ENERJİ SU VE GAZ İŞÇİLERİ SENDİKASI
İZMİR 1 VE 2 NO'LU ŞUBELER

TÜRKİYE
ENERJİ SANAYİ VE MADEN
KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKASI
İZMİR ŞUBESİ

TÜRKİYE
ENERJİ, SANAYİ VE MADENCİLİK HİZMET KOLU
EGE ŞUBESİ

Özelleştirme Nedir?

Özelleştirme, “verimsiz, hantal, kamu bütçesi üzerinde yük” olarak sunulan kamu kurumlarının özel sektöre satılması olarak tanımlanmıştır. Bugün gelinen noktada ise özelleştirmenin temel amaç devletin ekonomide işletmecilik alanından tümüyle çekilmesinin sağlanması olarak sunulmaktadır. Devletin neden işletmecilikten çekilmesi gerektiği ise tamamen mali piyasalar gerekçesiyle açıklanmaktadır.

Özelleştirme iddia edildiğinin aksine verimsiz, zarardaki kurum/kuruluşların satışı değil, karlı kurum/kuruluşların değerinin altında özel sektöre satışını ya da zararda olan kurum/kuruluşların da kar edebilecek bir noktaya getirildikten sonra özel kişilere bırakılması şeklinde gerçekleştirilmektedir.

Özelleştirme, halkın ödediği vergilerle kamunun yaptığı yatırımlar sonucu oluşmuş devasa kurumların, başta çok uluslu şirketler ve onların taşeronları olmak üzere sermayeye bırakılmasından başka birşey değildir. Elektrik gibi büyük yatırımlar gerektiren ve riskli görülen alanlara dünyanın hiçbir yerinde başlangıçta özel sermaye girmemiş, bu alan devletin üstlenmesi gereken bir sorumluluk olarak görülmüştür. Ne zaman ki, sermaye doyma noktasına erişmiş ve kar hırsını tatmin edebilmek için yeni iş alanları arayışına girmiştir, işte o zaman devletin elindeki bu hazır kuruluşların özelleştirilmeleri gündeme getirilmiştir. Bu noktada da kamuoyundaki karşı duruşu yok edebilmek için, “**kamu hantal, iyi hizmet üretemiyor, KİT’ler kara delik**” gibi söylemler devreye sokulmuştur. Bir işletmenin verimli ve karlı çalışması, mülkiyet değil yönetimle ilgili bir sorundur. Kaldı ki, elektrik gibi ülke ve insanların yaşamı açısından olmazsa olmaz olarak görülen bir alanda, devlet kar etmeyi değil, toplumun ihtiyaçlarının görülmesini ön planda tutmak zorundadır.

Özelleştirmenin ardındaki asıl amaç, hizmetlerin ve ürünlerin kamuoyuna daha ucuz, daha kaliteli ve daha güvenilir şekilde sunulacağı iddiasıyla örtülmeye çalışılmıştır. Oysa ki, devletin kar amacı gütmeksizin ürettiği elektrik gibi kamu hizmetlerini, tek amacı kar etmek olan şirketler nasıl ucuzlatacaktır? Evet özelleştirmelerin temel nedeni kendilerinin de açıkladığı gibi mali piyasalardır. Altyapı ya da başka alanlara yatırım yapılması için kaynak yaratmak değildir. Borçların kapatılması bile değil, faiz ödemelerinin yapılmasını sürdürerek, mali piyasalara, yani üretmek değil para üzerinden para kazanan rantiyecilere yeni kaynak yaratmaktadır.

Elektrik Hizmeti Neden Özelleştirilmek İsteniyor?

Elektrik hizmetinin özelleştirilme gerekçesi, büyük ölçüde yeni yatırım yapmak için devletin kaynağının bulunmaması, özel sektör tarafından yatırımların yapılacağı, kayıp-kaçak oranlarının düşürüleceği, enerjinin ucuzlayacağı ve daha kaliteli olacağı iddialarıyla açıklanmaktadır.

Öncelikle devletin kaynağı olmadığı iddiası, duruma göre değişiklik göstermektedir ve devletin öncelikleri ile doğrudan ilintilidir. Batık bankaların kurtarılması ve bu bankalardaki yabancı fonların ödenebilmesi için devlet, devraldığı tarih itibarıyla ve en iyimser tahminlerle 25 milyar dolarlık kaynak bulmuştur.

Elektrik üretimindeki özelleştirme örneklerinden yalnızca biri olan yap-işlet-devret ve yap-işlet sözleşmeleriyle de 4 yıllık süre içinde 2.3 milyar dolarlık kamu kaynağı haksız yere şirketlere aktarılmıştır.

Özel sektörün yatırım yapacağı iddiası da gerçekleri yansıtmamaktadır. Özel sektör, karının garanti altına alınması koşuluyla ve karını sürekli artıracacağı durumda yatırım yapabilir ve/veya yapmaktadır. Bunu da Hazine garantisi, alım-satım garantisi, vergilerin indirilmesi, fonların kaldırılması gibi isteklerle zaten açıkça dile getirmektedir.

1 Temmuz 2006 tarihinde 13 ilimizi elektriksiz bırakan olayda olduğu gibi ülke ve halkın çıkarlarını düşünmeksizin özel sektör yalnızca kendi karını düşünmekte, geçmiş dönemde elde ettiği yüksek karları yok sayıp, elektrik fiyatlarına zam yapılmasını talep edebilmektedir.

Bu olayda doğalgazla üretim yapan ve "otoprodüktör" olarak isimlendirilen, temelde belli bir sanayi kuruluşu için, yani kendi gereksinimi için kurulmuş santraller devreden çıkmıştır. Bu santraller kamunun elektriğinin gece saatlerinde daha ucuz olması nedeniyle sisteme elektrik vermek yerine sistemden elektrik çekmeyi tercih etmişlerdir. Türkiye'nin elektrik üretiminde yüzde 10'un altında pay sahibi olan şirketlerin almış oldukları keyfi bir kararla ülkenin turizm ve sanayi açısından en önemli bölgesi karanlığa gömülmüştür. Görüldüğü gibi enerji özel sektör elinde ne ucuzlamakta, ne de özel sektör gerekli yatırımları yapmaktadır. Enerjinin bırakın daha kaliteli sunulmasını, hiç sunulmaması riski oluşmaktadır ki bu direk olarak "arz güvenliği" tehlikesi olarak nitelenebilir. Böylesi bir bakış açısı ile özelleştirme nin, ısrarlı bir şekilde uluslararası büyük tekeller ve özel sektör tarafından istenildiğinin de bilinmesi ülke geleceğinin nasıl bir tehlike ile karşı karşıya olduğunu saptamak adına önemli bir bulgudur.

Elektrik Hizmeti Özelleştirilince Ne Olacak?

Bugün özelleştirme gerekçesiyle devlet kurumlarının parçalanmasının ardından tamamen piyasanın özel sektöre bırakılmasıyla daha da dağınık bir yapı oluşmaktadır. Bu sistemde, farklı konumlarda farklı koşullarda bir çok şirket kendi başına istediği şekilde elektrik üretecektir. Üretilen bu elektriği toptan satış şirketleri satın alacak, dağıtım şirketlerine satacaktır. Dağıtım şirketleri bu elektriği hatlarına getirebilmek için devletin elinde kalacak olan iletim hatlarını kullanacaktır. Evlerin kapısına kadar dağıtım şirketlerince getirilen bu elektriği perakende satış şirketleri alıp, müşterisine satacaktır. Burada serbest tüketici denilen yüksek miktarda elektrik kullananlara, ayrıcalık tanınarak, istediği yerden istediği fiyata elektrik satın alması sağlanacaktır. Ancak milyonlarca ev, küçük işyerleri pahalı tarife üzerinden elektriği satın almak zorunda kalacaklardır. Dağıtım şirketleri için ise yalnızca 5 yıllık bir "fiyat eşitleme mekanizması" denilen geçiş süreci boyunca elektrikte ulusal tarife olarak da anılan tek bir fiyatın her yerde uygulanması öngörülmektedir. Bu sürenin sonunda elektrik tarifeleri oluşturulan 21 bölgede birbirinden farklı olacaktır.

Özelleştirme ile elektrik alanında oluşturulmak istenen parçalı yapı incelendiğinde ardıl olarak devreye giren komisyoncular zinciri yaratılacaktır. Bir elektrik hizmeti, 5 farklı şirketten geçerek halka sunulacaktır ki, bu 5 şirketin her biri elektrik fiyatına kendi karını ekleyecektir. Böylece hizmetin fiyatı katlanarak fahiş düzeye ulaşacaktır. Bu arada şirketler, zaten yatırım bedellerini faiziyle birlikte tarifelerine yansıtmakla kalmayacaklar, vergiler, fonlar, EPDK'ya yapılan ödemeler gibi kalemleri de tarifelerin içerisine koyarak, halktan tahsil edeceklerdir.

Öngörülen sistemde, elektrik üretimi, tamamen özel şirketlerin tercihlerine bırakılmaktadır. Özel şirketler istediği kaynaktan istediği zaman elektrik üretecek, üretim karlı olmadığı zaman üretimi kesebileceklerdir. Serbest piyasa koşulları denen bu sistemde, her şey şirketlerin kar hesabına terk edilmektedir.

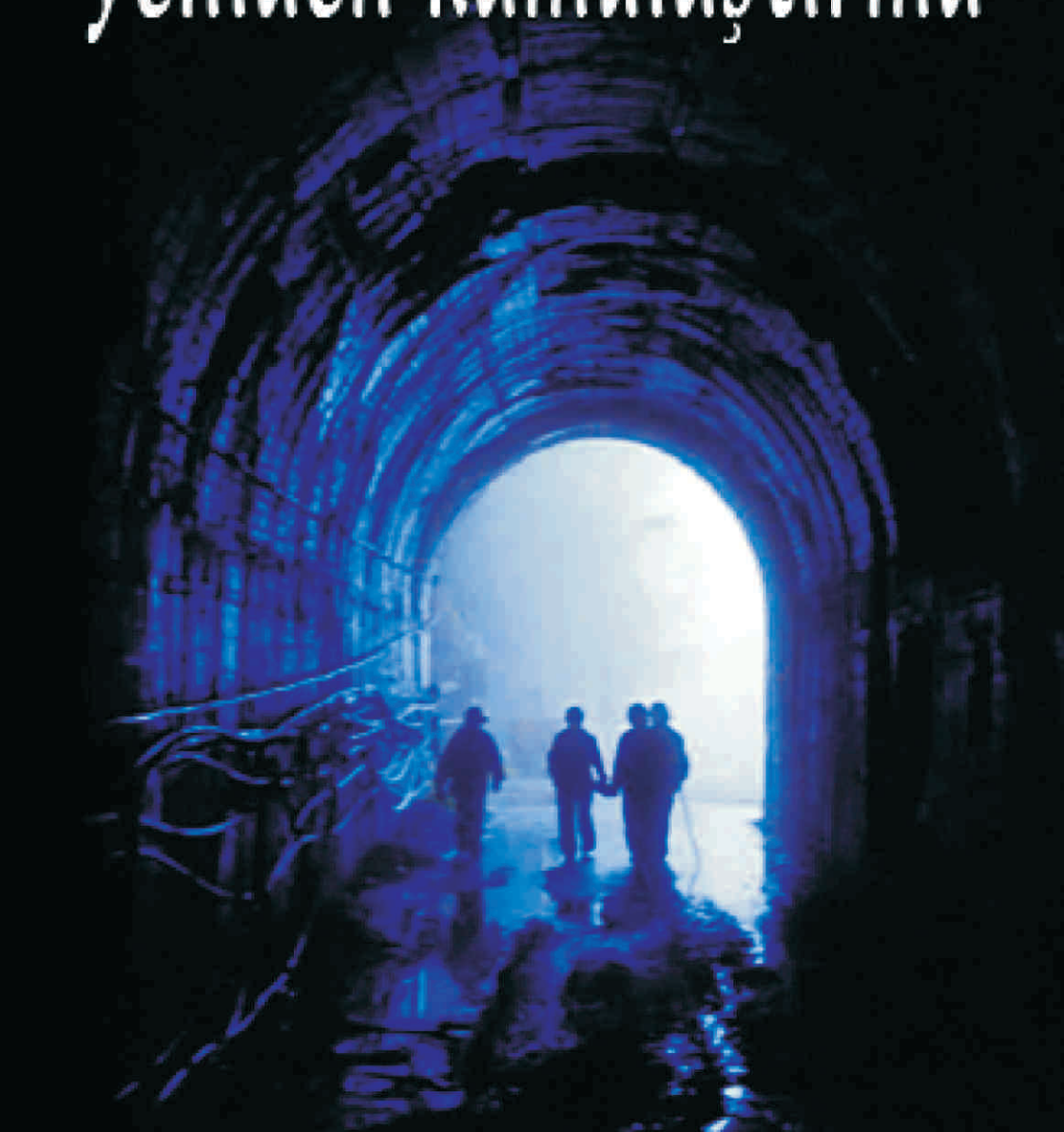
Aynı şekilde dağıtım ağı da parçalanarak, özel şirketlere devredilecektir. Evimize, işyerimize gelen elektrik, birçok şirketin üzerine kar koyduğu araçlardan geçecektir. Sanki bütün sistem, şirketlere nasıl kar kapısı açabiliriz diye ince ve bilinçli bir düşünce üzerine kurulmuş gibidir. Dolayısıyla bugün yapılmaya çalışıldığı gibi, elektriğin üretimi ve dağıtımının farklı ellerle yapılması, hem elektrik hizmetinin özelliği nedeniyle ekonomik kayıplara neden olacak, hem de hizmetin gerektiği gibi yürütülmesine engel olacaktır.

Tablo ve grafiklerde artan abone sayılarına karşılık azalan nitelikli personel sayısı ile özelleştirme sonrası oluşacak piyasa koşulları ile bu süreçten kimlerin zararlı çıkacağı, hizmet, ürün kalitesi ve fiyatların kullanıcı aleyhine nasıl bozulacağı çok net olarak görülmektedir.

Bizler; “Özelleştirmelerde öncelik kimin olmalı?” gibi bir tartışmanın tarafı değiliz. Çünkü özelleştirmelerin yapılmaması gerektiğini, bu işlemlerin kamu zararına yol açan, genel anlamda toplumsal çıkarların sermayeye devredilmesi anlamına geldiğini bilmekteyiz.

1. Kesintisiz, güvenilir, kaliteli ve ucuz enerji kullanımının insanın en temel/doğal hakkı ve enerji tedarikinin de zorunlu bir kamu hizmeti olduğunun unutulmaması,
2. Üretimden tüketime bir bütün olan enerjinin, ülkemize özgü koşullarda ve bütüncül bir anlayış içinde değerlendirildiği özerk ve dikey entegre kamusal - merkezi bir yapı içinde ele alınması,
3. Enerji arz güvenliğinin, piyasa koşullarında oluşan ticari bir düşünceyle değil kamu hizmeti anlayışıyla devlet tarafından sağlanması için gerekli önlemlerin acilen alınması, geçmişteki sorunlu örnekler göz önüne alınarak, özelleştirme uygulamalarına son verilmesi,
4. Sektör hizmetlerinde “kamu hizmeti” niteliğinin benimsenmesi ve bu anlayış içinde önceki uygulamalar ve yargı kararları değerlendirilerek özellikle elektrik alanında ülke koşullarına uygun yeniden yapılanma modellerinin belirlenmesi,
5. Enerji politikalarının doğru hedeflere göre, çevreye uyumlu, güvenilir oluşturulması ve enerjinin herkesin kullanabileceği ucuzlukta olması,
6. Türkiye'nin bir enerji envanterinin çıkarılması, planlama, kamusal üretim-denetim ve yerli kaynak kullanımını reddeden özelleştirme ve serbestleştirme politikalarından vazgeçilmesi, kamunun yatırım yapabilmesi, yetişmiş ve nitelikli insan gücümüzün özelleştirme uygulamaları ve politik müdahalelerle tasfiye edilmemesi, enerjinin üretimi ve yönetiminde en temel unsur olan insan kaynağımızın eğitimi, istihdamı v.b. konuların enerji politikalarının temeli olması,
7. 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nun iptal edilmesi, kamunun enerji yatırımı yapması önündeki engellerin kaldırılması, Ülke'nin, tüm olaylara bilim ve toplumsal çıkarlar penceresinden bakan, buna uygun düşünen ve üreten insanların içinde yer aldığı TMMOB ve EMO örgütlülüğünün, çeşitli eylem ve söylemlerle kamuoyuna sunduğu “Enerji Raporları”na, hak ettiği değeri verilerek, ülke enerji politikalarının bu raporlar doğrultusunda hayata geçirilmesi sağlanmalıdır.

aydınlık için yeniden kamulaştırma

Çözüm : Kamusalılık Yeniden

Enerji alanında yeni bir yapının inşa edilmesinin yolu, sağlıklı verilerin elde edilebileceği, gerçekçi değerlendirme ve planlamanın yapılabileceği ortamın yaratılmasından geçmektedir. Bunun için de IMF, Dünya Bankası gibi uluslararası kuruluşların ve şirketlerin baskısından uzak, bağımsız, Türkiye'nin kendine özgü koşulları ve ihtiyaçlarına göre planlama yapılmalıdır. Bu anlamda bir planlama ve uygulamayı gerçekleştirebilecek tek adres kamudur. Enerjide kriz ortamından çıkılması, "ucuz, sürekli, kaliteli ve güvenli" hizmetin sağlanabilmesi için aşağıdaki temel ayakların eksiksiz bir şekilde inşa edilmesi gerekmektedir:

Bir ülkede enerji politikalarının belirlenebilmesi için büyüme öngörülerinin gerçekçi olması şarttır. Sanayi, tarım, ulaşım gibi enerji kullanımı açısından önem taşıyan alanlar birlikte ele alınmalı, dış politika dahil olmak üzere izlenecek politikalar için bütünlüklü bir çerçeve çizilmelidir.

Yıllar itibarıyla yüzde 40'ları aşan sapmalar gösteren elektrik talep tahminleri yok sayılarak, bütüncül planlamalar doğrultusunda ülke koşullarına uygun yeni modeller geliştirilmeli ve gerçekçi talep tahminleri ortaya konulmalıdır. Türkiye'nin öz kaynak potansiyeline ilişkin yıllar öncesine dayanan veriler güncellenmelidir. Kaynak potansiyelimiz gerçekçi bir şekilde yeniden ortaya konulmalıdır.

Özel sektöre bırakılmış, ne zaman ve nasıl tamamlanacağı meçhul, kayıtları ve denetimleri sağlıklı yatırım öngörülerini hızla değiştirilmeli, kamu denetimi ve yönetimi çerçevesinde eline almalıdır.

Elektrik gereksiniminin karşılanmasına yönelik yatırım planlamasında, yerli kaynaklara öncelik verilmelidir. Bugün elektrik üretiminde yüzde 50'leri aşan dış kaynak bağımlılığı hızla azaltılmalı, yerli kaynaklara dayalı elektrik üretimi için kamu eliyle yatırımlar yapılmalıdır.

Kaynaklarımızın verimli ve en etkin şekilde değerlendirilebilmesi için tek elden yatırım yapılmalıdır.

Şirketlerin karlı gördüğü alanlara yatırım başvurusu yaptığı, ekonomik bulmadığı kaynaklarımızı atıl durumda bıraktığı bugünkü modelden derhal vazgeçilmelidir.

Enerji alanında teknolojik gelişimin sağlanabilmesi için araştırma-geliştirme çalışmalarına kaynak ayrılmalıdır.

Tüm bunların sağlanabilmesi için elektrik dağıtım bölgeleri başta olmak üzere enerji alanındaki tüm özelleştirmeler derhal durdurulmalı, enerji alanında yeniden kamulaştırma hareketi başlatılmalıdır.

Gediz EDAŞ'ın Özelleştirilmesine İzin Vermeyeceğiz!

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından Gediz, Boğaziçi, Dicle ve Trakya EDAŞ olmak üzere dört dağıtım bölgesinin 18 Mart 2010 tarihinde yayınlanan özelleştirme ilanı ile İzmir ve Manisa illerini kapsayan GEDİZ Elektrik Dağıtım A.Ş.'nin satış süreci başlatılmıştır.

Elektrik sektörünün özelleştirmesine yönelik hukuki altyapı hazırlıkları uzunca bir süredir sürdürülmektedir. Elektrik Piyasası Düzenleme Kurulu'nun (EPDK) oluşturulmasıyla, uluslararası yapıların istekleri doğrultusunda enerji sektörü sermayeye açılırken kamunun yatırımları kısıtlanmıştır. Süreç içinde Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) önce TEDAŞ ve TEAŞ olarak ikiye, daha sonra TEAŞ; Üretim, İletim ve Ticaret olarak üçe, TEDAŞ ise 21 dağıtım bölgesine ayrılmıştır.

Enerji sektörünün, 1984 yılında 3096 Sayılı yasa ile başlatılan ve "Özelleştirme Serbestleştirme" gibi kavramlar ve bugüne kadar sürdürülen uygulamalar ile son 20 yılda ve özellikle AKP hükümeti döneminde hızlanarak sürdürülen hem üretim hem de dağıtım şebekelerinin özelleştirilmesiyle sürecin büyük bir kargaşa ortamına sürüklendiğini görmekteyiz. Başkent ve Sakarya EDAŞ ile başlatılan dağıtım bölgeleri satışları, hızlı biçimde sürdürülerek 18 Şubat 2009 tarihi itibarıyla 13 bölgeye ulaşmıştır. İçinde bulunduğumuz dönem itibarıyla, Kayseri Bölgesi hariç olmak üzere 20 dağıtım bölgesinden 4

adeti (Aydem, Başkent, Sakarya ve Meram) özel sektöre devredilmiş durumdadır. 2009 yılının Kasım ve 2010 yılının Şubat aylarında yapılan açık artırmalar sonucu özelleştirme bedelleri belirlenen Çoruh, Yeşilirmak, Osmangazi, Vangölü, Fırat, Çamlıbel ve Uludağ Elektrik Dağıtım Bölgelerinin özel sektöre devri için Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) Kararı aşamasına gelinmiştir. Bunların dışında kalan Boğaziçi, Gediz, Dicle ve Trakya Elektrik Dağıtım Bölgelerinin İşletme Hakkı Devrini gerçekleştirmek üzere özelleştirilme ilanına çıkmıştır. Özelleştirme yapılan tüm elektrik dağıtım bölgelerinde Elektrik Mühendisleri Odası ile TES-İŞ işçi sendikası ve kamu sendikalarının hukuksal itirazları ve açtığı davalar sürmektedir. Bu mücadele sonunda ilk olarak ARAS Elektrik A.Ş. satışında, yürütmenin durdurulması kararı verilmiştir.

Özelleştirmeyle sektörde planlamadan yatırıma kadar çok başlı bir yönetim oluşturulmuş, EPDK'nın kamuyu yatırımdan alıkoymasıyla arz güvenliğitehlikeye girmiştir. Personel alımları durdurularak, deneyimli çalışanlar emekli edilmiş, abone sayısı artmasına karşın, çalışan sayısı giderek azaltılmıştır. Aboneler pahalı elektrik kullanırken, sürekli ve kaliteli hizmetten yoksun kalmışlardır. Artık ilgili tüm kesimler enerji krizinden ısrarla söz etmektedir. Ayrıca hizmetin özelliği gereği tekelin söz konusu olduğu dağıtım

şebekelerinin özelleştirilmesinde, bölgesel tekelleşmeye izin verildiği gibi bu tekellerden kaç tanesine bir şirketin sahip olabileceği konusunda da sınırlama yapılmamıştır. Bu durum hem yatay hem de dikey özel tekellerin önünün açılması demektir. Üretimi alanında, önce Yap-İşlet, Yap-İşlet-Devret ile alım garantili elektrik anlaşmaları ve sonrasında 1 Temmuz 2006 tarihinde Türkiye'nin 13 ilinde yaşattırılan kesinti ile kar garantili elektrik alımını düzenleyen Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliği devreye sokulmuştur.

Özellikle AKP iktidarı ile taşeronlaştırma hızlanmıştır. Savaş okuma ile başlatılan hizmetler açma-kesme ile devam ettirilmiş, sonraları arıza, bakım, işletme gibi elektrik şebekesinin çok önemli olduğu alanlara kadar yayılmıştır. Bunun sonucu aboneler yetersiz yatırım ve personel politikaları sonrası özelleştirmeyi bir yenilik ve değişim olarak görmeye başlamış ve bir düzelmeye yaşanacağı umuduna kapılmıştır. Diğer sektörlerin yanı sıra özellikle Türk Telekom özelleştirmesinde vaat edilen ucuz, kaliteli ve sürekli hizmetin tüketicilere yalnızca zam olarak geri döndüğü tüm kamuoyunun bildiği bir gerçektir. Özelleştirme, toplumda istihdamı azaltan sonuçlarının kavranmaya başlanması ile de tüm gerekçelerini yitirmiştir.

Azami kar hırsı nedeniyle özelleştirme sonrasında elektrik fiyatları değil, hizmetlerin kalitesi düşecektir. Özel sektör mantığı içerisinde tamamen bir masraf kalemi olarak görülecek olan bakım-onarım faaliyetlerinin aksayacak olması nedeniyle, arızalar sıklaşacak ve birik-

tirilecek ve bu nedenle kesinti süreleri uzayacaktır. Kamu yararı içermediği kabulüyle bu hizmetler gelir-gider ilişkisi üzerinden kontrol edilecek, yatırımlar parasal dönüşüme göre programlanacaktır. Dağıtım şirketi çalışanları daha zor koşullarda hizmet üreteceklerdir.

Gediz EDAŞ'da mühendisten işçi ve memura kadar çalışanlar çok değişik iş yasalarına göre istihdam edilmektedir. Özelleştirme politikalarına uygun olarak kamuya personel alımları iş güvencesini içermeyecek biçimde yapılmaktadır. İş güvencesini ve örgütlenmeyi yok eden bu politikalar, satış sonrası ticari ya da siyasi gerekçelerle işten çıkartılmayı kolaylaştırmaktadır. Yeterli ve nitelikli çalışan yerine ucuz ve nitelsiz işgücünün, hizmetlerin kalitesini düşüreceği gibi işletmelerde sistem problemlerinin yanında, insan sağlığı ve güvenliği açısından riskleri arttıracaktır.

Söylediklerimiz, uzun süreli özelleştirmeler olan AKTAŞ ve ÇEAŞ'da fazlasıyla yaşanmıştır. Bu yapıların, bir türlü düzeltilemeyen yanlışlar sonrası büyük kamu zararlarıyla yeniden TEDAŞ bünyesine alınarak kamulaştırıldığı hafızalardadır.

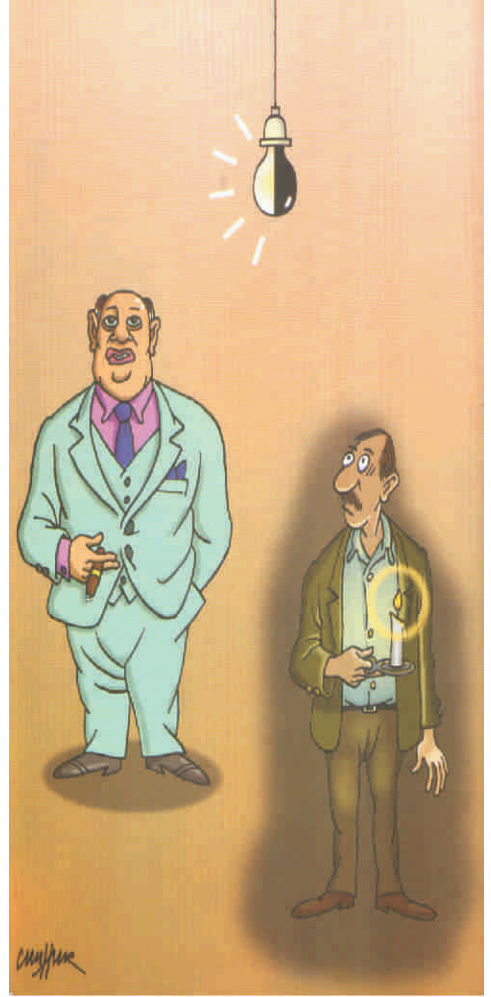
Üretiminden, iletim ve dağıtıma kadar her süreçte merkezi planlamaya ihtiyaç duyan elektrik sektörü doğal bir tekel konumundadır. Ekonomik, kaliteli ve sürekli elektrik temini için merkezi bir yapı zorunludur. Elektrik ihtiyacının tüketime yetecek oranda yapılması ve tüketicilere güvenli bir elektrik şebekesiyle dağıtılması gerekliliği bunun bir sonucudur.

Bu nedenlerle Gediz Elektrik Dağıtım A.Ş.'de örgütlü sendika ve meslek odası olarak bizler üyelerimizle birlikte bölgemizdeki bu özelleştirmeye izin vermeyeceğiz. Satışın iptalini amaçlayan mücadelemizi birlikte planlayıp birlikte hayata geçireceğiz. Gediz EDAŞ'ta çalışan 1200 üyemizden başlayarak, 2,5 milyon abone ile tüm İzmir-Manisa halkına ulaşarak özelleştirmeyi ve sonrasını anlatacağız.

Bugüne kadar yanlış yönetim ve siyasi müdahalelerle işlevsiz ve nitelsiz bir hale getirilen Gediz EDAŞ'ın özerk ve merkezi bir elektrik sektörünün parçası olarak yeniden oluşturulmasını hedefleyerek abone ve vatandaşları, "özelleşsin daha kötüsü ne olur" kabulünden kurtaracağız.

Çalışmalarımızda her türlü iletişim aracını kullanacak, ailelerimiz ve yakalarımızla özelleştirmeye karşı verdiğimiz mücadeleyi büyüteceğiz. Herkese "neden özelleşiyor", "neden gerekli" sorularını sorduracak ve kamu kaynaklarının özelleştirme adı altında sermayeye devrine engel olacağız.

Adalet için hukuksal mücadeleyi de sürdürerek İzmir ve Manisa halkıyla birlikte;

ÖZELLEŞTİRMİYİ GEDİZ'DE DURDURACAĞIZ!

TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İZMİR ŞUBESİ

TÜRKİYE
ENERJİ SU VE GAZ İŞÇİLERİ SENDİKASI
İZMİR 1 VE 2 NÖ'LÜ ŞUBELER

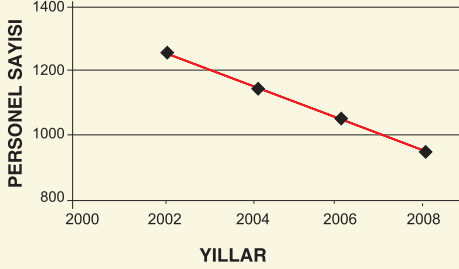

ENERJİ SANAYİ VE MADEN
KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKASI
İZMİR ŞUBESİ

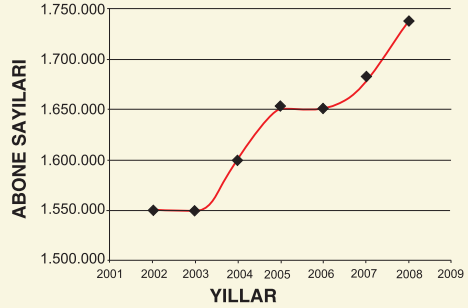

TÜRKİYE
ENERJİ-SEN
ENERJİ, SANAYİ VE MADENCİLİK HİZMET KOLU
EGE ŞUBESİ

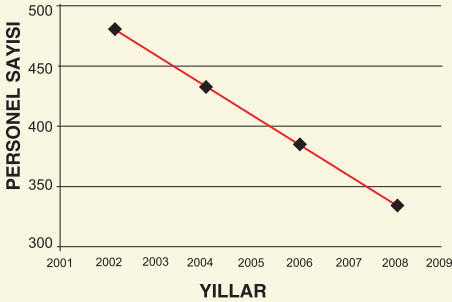
Gediz EDAŞ İzmir İl Müdürlüğü 2002-2008 Personel Sayıları

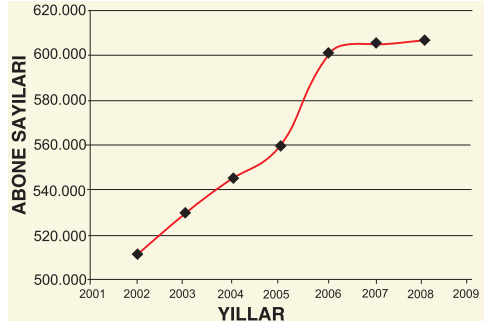
Gediz EDAŞ İzmir İl Müdürlüğü 2002-2008 Abone Sayıları

Gediz EDAŞ Manisa İl Müdürlüğü 2002-2008 Personel Sayıları

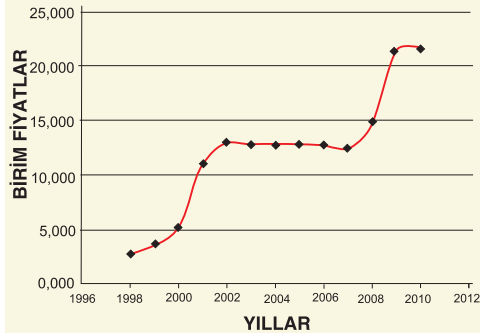

Gediz EDAŞ Manisa İl Müdürlüğü 2002-2008 Abone Sayıları

Konutlarda Elektrik Birim Fiyatlarının Yıllara Göre Değişikliği

YILLAR	MESKENLERDE ELEKTRİK BİRİM FİYATI (Kış/kWh)
1998	2,730
1999	3,743
2000	5,206
2001	11,110
2002	12,975
2003	12,780
2004	12,780
2005	12,780
2006	12,780
2007	12,405
2008	14,830
2009	21,376
2010 (Ocak ayı)	21,659

Kaynakça

• Türkiye Karanlıkta Kalsın, EMO Yayınları, 2006 • EMO 41. Dönem Enerji Komisyonu Raporu, Nisan 2010

GEDİZ EDAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ!

**TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İZMİR ŞUBESİ**

1337 Sokak No: 16 K: 8 Ashan
Çankaya İzmir
Tel/Faks : 0232 489 34 35
e-posta : izmir@emo.org.tr
www.izmir.emo.org.tr

**TÜRKİYE
ENERJİ SU VE GAZ İŞÇİLERİ SENDİKASI
İZMİR 1 VE 2 NO'LU ŞUBELER**

TES-İş 1 No'lu Şube
1401 Sok. Bastıyalı Apt. 24/A Kahramanlar
İzmir
Tel: 0232 421 70 89 • Faks: 0232 422 39 83
e-posta : izmir1@tes-is.org.tr
TES-İş 2 No'lu Şube
1356 Sok. Gökdemir Apt. No:1/3-4
Alsancak İzmir
Tel: 0232 421 45 79 • Faks: 0232 421 07 62
e-posta : izmir2@tes-is.org.tr

**ENERJİ SANAYİ VE MADEN
KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKASI
İZMİR ŞUBESİ**

1337 Sokak No: 16 K: 4 Ashan
Çankaya İzmir
Tel : 0232 441 47 96
Faks : 0232 441 62 58
e-posta : izmir@esm.org.tr
www.esm.org.tr

**TÜRKİYE
ENERJİ, SANAYİ VE MADENCİLİK
HİZMET KOLU EGE ŞUBESİ**

Gaziler Cad. No:26/1 Kat:1
İzmir
Tel : 0232 441 43 25
Faks : 0232 441 43 25